

เราสอบไปเพื่ออะไร?

นำเสนอเมื่อ : 22 ก.ย. 2558

คอลัมน์ เลาดินสอ รอสอน: เราสอบไปเพื่ออะไร?

โดย สาทร อุพันธ์ CEO โรงเรียนกวดวิชาอนติมานด์

ทุกวันนี้เราสอบไปเพื่ออะไร หลายๆ ท่านคงสงสัยใช่ไหมครับ เด็กทุกวันนี้ทำไมเรียนกันเยอะ ไม่ใช่แค่เรียนเยอะเท่านั้นนะครับ การสอบของไทยก็เยอะตาม แล้วซับซ้อนกว่าสมัยก่อนมาก

ปัจจุบันการสอบมีหลายแบบ เช่น การสอบตรงของแต่ละคณะ แต่ละมหาวิทยาลัย ข้อสอบใช้กันคนละข้อสอบ รวมไปถึงการสอบ Admissionกลาง ทำให้เด็กต้องสอบหลายรอบ ข้อสอบก็ยาก ทำให้เด็กมีภาวะกดดันและเกิดความเครียด จนอาจเป็นที่มาของคำถามว่า เราสอบไป เพื่ออะไร? ที่ทำ يؤมั้นใช่ไหม? แล้วต้องปรับเปลี่ยนอย่างไร?

สมัยก่อนตอนที่ยังเรียกการสอบเข้ามหาวิทยาลัยว่าการสอบ Entrance เด็กที่สอบติดหมอหรือวิศวะอย่างน้อยๆ ก็ต้องได้คะแนนจากการสอบคณิตศาสตร์ 80-90% ขึ้นไป ซึ่งตอนนี้เปลี่ยนมาเป็นการสอบคณิตศาสตร์ที่เรียกว่า PAT1 สิ่งที่น่าสนใจมากคือ มีนักเรียนที่สอบ PAT1 กว่า 239,345 คน มีเพียง 621 คน ที่ได้คะแนนมากกว่า 50% แต่จำนวนรับแพทย์, ทันตแพทย์ในปีที่ผ่านมามีทั้งสิ้น 1,487 คน แสดงว่ามีน้องที่ติดหมอแล้วได้คะแนนต่ำกว่า 50% หรือสอบตกมากกว่า 866 คน

ถามว่าน้องที่สอบติดหมอ เรียนหนักขนาดนั้น ไม่เก่งหรือไม่ตั้งใจเรียนจนทำให้ได้คะแนนแค่นี้หรือ ผมงบอกละความจริงไม่ใช่เป็นเพราะข้อสอบนั้นยากเกินไปและมีการตอบคำถามที่ซับซ้อนเกินไป นอจากนั้นข้อสอบแบบนี้จะวัดความสามารถเด็กออกไม่ได้เลยเพราะขนาดเด็กเก่งยังได้คะแนนแค่นี้ ขำรายเคยมีกรณีสอบตรง เขานิติศาสตร์ จุฬา ซึ่งมีข้อกำหนดว่า เด็กต้องสอบ PAT1 ได้เกิน 60% ขึ้นไป จึงจะมีสิทธิ์ผ่านเข้าสัมภาษณ์ต่อไป

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือไม่มีใครผ่านเกณฑ์แม้แต่คนเดียว สุดท้ายก็ไม่ว่าว่ามีกระบวนการแก้ไขกันอย่างไรรถึงจัดการรับเขาให้เสร็จสิ้นได้ ตรงข้ามกับการสอบของต่างประเทศอย่าง SAT เด็กไทยมักได้คะแนน 90% ขึ้นไป เช่นเดียวกับ [GMAT](#) ที่ใช้คะแนนในการสอบเข้าปริญญาโท เด็กไทยส่วนมากสอบได้ 90% ขึ้นไปหรือได้ 100 เต็มก็เยอะเช่นเดียวกัน

ในกรณีนี้สิ่งที่ชี้ให้เห็นก็คือ การสอบของต่างประเทศนั้น ค่าทำข้อสอบขึ้นมาเพื่อให้เด็กทำได้ ออกในสิ่งที่บอกกล่าวไวล่วงหน้า ออกในสิ่งที่สอนอย่างมีมาตรฐานที่เหมาะสม

ในขณะที่ข้อสอบของไทยติดนิสัยที่ต้องออกข้อสอบให้ยาก การแต่งตัวเลือก กู้ให้ยากๆ ใครผลจะเลือกตัวเลือกที่ผิด คิดแต่ว่าจะออกข้อสอบอย่างไรให้เด็กทำไม่ได้

ในขณะที่ข้อสอบ SAT ส่วนใหญ่ไม่เป็นแบบนั้น จะมีเพียงท้ายข้อสอบที่ต้องการวัดระดับเด็กเท่านั้น ผมก็ไม่รู้ว่าทัศนคตินี้ เริ่มเป็นกันมาตั้งแต่สมัยไหน แต่ประเทศเราเป็นแบบนี้ ความจริงเราควรมาคิดกันใหม่เรื่องการศึกษาวา เราควรสอนอะไรเด็ก เด็กควรมีความรู้แค่ไหน และออกข้อสอบให้เหมาะสม เมื่อเด็กทำได้ก็แสดงว่า เด็กนั้นได้ความรู้ สร้างความสำเร็จให้เด็ก การศึกษาของเราประสบความสำเร็จตาม ไม่ใช้การออกข้อสอบยากให้เด็กทำไม่ได้โดยที่เราก็ไม่รู้ว่าเราสอบไปเพื่ออะไร

มาถึงตรงนี้ ผมไม่ได้บอกว่าระบบสอบคัดเลือกเด็กเข้ามหาวิทยาลัยของประเทศไทยนั้นไม่ดี หลายๆ เรื่องเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมและ ผลักดันต่อ ทั้งการสอบ Admission ปีละ2ครั้ง เป็นแนวทางที่ดีช่วยลดความกดดันของเด็กลงได้มาก, การประกาศคะแนนก่อนแล้วค่อยเลือกคณะ ก็เป็นการจัดระบบที่ทำให้เด็กสามารถเลือกในสิ่งที่ตรงกับความถนัดและความสามารถของตนเองได้มากขึ้น รวมถึง การรับตรงก็เป็นนโยบายที่ถูกทาง ที่ทำให้คนอยู่ในท้องถิ่น เด็กๆ มีความสนใจและภาคภูมิใจที่จะได้เรียนมหาวิทยาลัย ในท้องถิ่นอย่างที่ไม่เคยเป็นมา รวมทั้งเป็นการกระจายคนเก่งไม่ให้เกิดการกระจุกตัวที่มหาวิทยาลัยหนึ่งๆ มากเกินไป

ประเด็นสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยน เปลี่ยนเพียงเล็กน้อยแต่ลดผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อย่างมาก คือ การใช้การสอบมาตรฐานกลางซึ่งมีอยู่แล้ว โดยสามารถยื่นคะแนนได้กับทุกคณะ ทุกมหาวิทยาลัย ลดการจับสอบกันเองของแต่ละมหาวิทยาลัย การทำแบบนี้จะลดการสอบที่ไม่จำเป็น เด็กเองจะรู้คะแนนก่อน ได้คะแนนเท่านี้ควรนำไปยื่นที่คณะไหน มหาวิทยาลัยใดที่เหมาะสมกับตัวเอง เป็นการลดความกดดันของเด็ก ลดการเหลื่อมล้ำ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา ไม่เสียเวลาเตรียมตัวสอบหลายที่ ทั้งยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายผู้ปกครองจากค่าสอบและค่าเดินทาง

อีกประเด็นหนึ่ง คือ ถ้าถามว่าแก่นของการสอบที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ไหน มันคือกระบวนการสร้างความรู้ให้เด็ก มันคือการคัดคนจากความรู้ที่เราสร้างให้ ดังนั้นเราควรสร้างค่านิยมใหม่ เปลี่ยน "ความยากเกินไป" ซึ่งใช้วัดอะไรไม่ได้ มาเป็น "ความยากในระดับมาตรฐาน" ซึ่งใช้วัด "ความสามารถที่แท้จริงของเด็ก" เพื่อคัดเลือกเด็กเข้าคณะที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก

ยุทธศาสตร์ที่ดีของการแก้ปัญหาต้องให้หนักและตรงประเด็น หลายคนชอบพูดว่าการศึกษาไทยแก้ไม่ได้ ผมว่าไม่ใช่ มันแก้ได้ สิ่งที่เสนอไม่ได้ยากแค้นสองขอ

หนึ่ง คือ ใช้การสอบมาตรฐานกลางที่มีอยู่แล้วยื่นได้หลายคณะ ไม่ต้องเปลืองพลังเยอะ และ สอง คือ การปรับเปลี่ยนการออกข้อสอบให้มีความยากระดับมาตรฐาน ไม่ยากจนเกินไป ที่วัดความสามารถของเด็กได้จริง

สิ่งเหล่านี้ทำได้ง่ายกว่าที่เรากำลังทำอยู่ในปัจจุบัน ขึ้นอยู่กับว่าเราจะทำหรือไม่ เราจะเสียผลประโยชน์บางอย่างหรือไม่ ถ้าวัยกันทำ มันก็แก้ได้ แล้วสุดท้ายพวกเราทุกคนจะพบกับคำตอบร่วมกันว่า เราไม่ได้สอบเพื่อสร้างความกดดันให้เด็ก เราไม่ได้สร้างกิจกรรมที่มันไม่เกิดมูลค่า แต่เราสอบเพื่อสร้างกระบวนการให้ความรู้เด็ก เราสอบเพื่อคัดเลือกเด็กไปพัฒนาต่อไปอย่างฉลาดและมีประสิทธิภาพ..

นี่แหละครับ คำตอบว่า เราสอบไป เพื่ออะไร?

สอบเพื่อคัดเลือกเด็กไปพัฒนาต่อได้อย่างฉลาดและมีประสิทธิภาพ

ที่มา [กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 20 กันยายน 2558](#)